

[Vivike.]

hindre, at danske statsborgere misbruger skattefritagelsesbestemmelserne ved pro forma at gøre sig til udlandsdanskere?

Finansministeren (Poul Hansen): Som svar på det ærede medlems spørgsmål kan jeg først oplyse, at jeg for nogen tid siden bad skattedepartementet undersøge problemerne i forbindelse med udlandsdanskernes skatteforhold.

Jeg finder det dernæst nødvendigt at oplyse, at betingelserne for, at en person er fuldt skattepligtig i Danmark, er — bortset fra søfolk — at den pågældende har fast bopæl her i landet og ikke opholder sig varigt i udlandet, eller at den pågældende opholder sig her i landet den 1. april, 1. juli, 1. oktober eller 1. januar og inden for de nærmest forudgående 6 måneder har opholdt sig her i mindst 3 måneder i alt. Yderligere er det efter loven således, at disse betingelser ikke blot skal være til stede, når indtægten erhverves, men de skal også være opfyldt i det skatteår, da skatten af indtægten skal betales. En dansk skatteborger har derfor en legal adgang til at unddrage sig skattepligt ved at flytte til et andet land eller tage varigt ophold i udlandet. Der er dog i henhold til statsskattelovens § 42, stk. 5, en adgang til at sætte en sådan person i skat og gøre skattepligten gældende, hvis den pågældende vender tilbage inden for 5 år.

Jeg forstår imidlertid på spørgsmålets formulering, at det ærede medlem mere har tænkt på de tilfælde, hvor betingelserne for skattepligt stadig er til stede, men dette tilsløres eller skjules ved, at de pågældende foregiver at tage varigt ophold i udlandet.

For så vidt muligt at imødegå sådanne tilfælde søger de lokale skattemyndigheder bl. a. ved henvendelse til de pågældendes sidste adresser at konstatere, om flytning virkelig har fundet sted. Ligeledes foretager man en undersøgelse, når danske statsborgere kommer tilbage fra udlandet, men hævder stadig at have deres hovedopholdssted i udlandet, for at fastslå, om de har etableret bopæl her, og hvad formålet med deres ophold her er o. s. v.

Det må erkendes, at disse undersøgelser er vanskelige, bl. a. fordi danske statsborgere, der opholder sig her mindre end

3 måneder og bevarer deres faste bopæl i udlandet og ikke har arbejde eller driver erhverv her i landet, ikke har pligt til at anmelde sig til folkeregistret.

Skattedepartementet er nu ved at undersøge, om man kan opnå en bedre kontrol f. eks. ved at ændre reglerne for tilmeldelse til folkeregistrene, hvilket jo i givet fald må drøftes med indenrigsministeren.

Jeg skal føje til, at der naturligvis også er den vej til at hindre disse skatteunddragelser, at vi ændrer selve vort skattesystem, således at skatten for alle eller nogle indkomstarter betales, samtidig med at indkomsten erhverves. Hvorvidt denne vej kan blive aktuel, er det ikke muligt for mig på dette tidspunkt at udtale mig om.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 129) findes i tidenden sp. 5269).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 81 stemmer mod 60; 10 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 59) findes i tidenden sp. 5227, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 829).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Peter Nielsen: Jeg anbefaler det stillede ændringsforslag, hvis formål er en tydeliggørelse af bestemmelsen i den foreslåede formulering af § 14 A gående ud på, at grænsen 300 kr. og grænsen 1.500 kr. for vedligeholdelsesfradrag gælder for hver ejendom særskilt, selv om man skulle besidde flere.

Foged: Den højtærede finansminister har med sit ændringsforslag efterkommet et ønske fra vor side om at tydeliggøre reglerne om det såkaldte minimumsfradrag pr. selvstændig lejlighed. Jeg må indrømme, at jeg har lyst til at bede om yderligere tydeliggørelse. Hvad forstår man i realiteten ved en selvstændig lejlighed? Er kolonihavehuse også med inde under det begreb, og kommer et meget lille sommerhus ind derunder? Hvilke krav skal opfyldes? Skal der være køkken og forskellige andre ting, for at det kan kaldes en selvstændig lejlighed? Det skulle nødvendig gå sådan, at den forenkling, som her foreslås, og de, skal vi sige forskellige usikkerhedsmomenter, som den højtærede finansminister har ment at komme til livs, vender ind ad bagdøren i en anden skikkelse.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg tror, at det ærede medlem efterhånden gør sig unødige bekymringer. Sådan som jeg læser ændringsforslaget, og så vidt jeg har forstået det, er der tale om ejendomme, hvor der er en lejlighed; det vil altså sige også et sommerhus. Jeg vil ikke bestride, at der kan være tilfælde, hvor sommerhuse i den grad har karakter af skure; at de ikke kan falde ind under bestemmelsen; men normalt må de være med.

Adolph Sørensen: På mit partis vegne skal jeg anbefale, at man undlader at stemme for de stillede ændringsforslag.

Mose Hansen: I henhold til de bemærkninger, som jeg gjorde ved lovforslagets anden behandling om det af udvalgets flertal stillede ændringsforslag om fradrag på minimum 300 kr. og maksimum 1.500 kr. pr. lejlighed, vil mit parti stemme imod det til lovforslaget her ved tredje behandling stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget vedtoges med 90 stemmer mod 6; 56 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Foged: Den højtærede finansminister har tilstillet udvalget et notat om de provenumæssige virkninger af vort, venstres, ændringsforslag til anden behandling. I disse beregninger er den samlede ejendomsværdi for enfamiliehuse opført med 20 milliarder kr. På grundlag af disse 20 milliarder beregnes der en lejeværdi, og denne lejeværdi er ansat til 600 mill. kr.; der skal opføres som skattepligtig indkomst på borgernes skatteskemaer. Vort ændringsforslag indebærer, at man ikke skal opføre en sådan konstrueret skattepligtig indkomst; naturligvis vil der derfor, når vedligeholdelsesfradrag og sådan noget også falder ud af billedet, blive et provenutab for staten. Det, jeg ønsker at fastslå her, er blot, at der forlods beregnes 600 mill. kr. skattepligtig indkomst af et formuegode, som bruges til bolig, og at der ikke er ret til fuld afskrivning, hvad vi fra venstres side tidligere har ønsket. Den nedgang, som efter vort ændringsforslag ville komme i finansministerens provenu, kan vi sådan set nok se finder sted, men vi finder det ikke derfor rimeligt, at boligen på den måde gøres til skatteobjekt, og det er det, vi ønsker ændret.

Venstre har bemærket, at såfremt vort ændringsforslag havde bragt ejerne særlige fordele — det er det, den højtærede finansminister har hævdet — ville der ske en forskelsbehandling i forhold til lejerne. Jeg vil gerne fremhæve, at vi har stedse sagt, at

[Foged.]

såfremt det af os foreslåede bragte visse fordele for parcelhusejere, var vi villige til straks at gå i forhandling om lejernes stilling, sådan at vi i den udstrækning, det var muligt, kunne nå frem til en skattemæssig ligestilling af alt, hvad der i det hele taget er bolig. Når vi har såvel lejere som ejere inde i billedet, er vi alle med.

Det er derfor, vi stadig væk ønsker at opretholde vort forslag om, at boligen er samfundet uvedkommende som skatteobjekt, og vi anbefaler derfor nu ved tredje behandling at stemme imod lovforslaget.

Adolph Sørensen: Det håb, jeg udtalte ved andenbehandlingen om, at man i sidste omgang afstod fra at gennemføre lovforslaget under henvisning bl. a. til, at der nu skal nedsættes et udvalg, som den højtærede finansminister og den højtærede boligminister har lovet visse boligorganisationer, er altså blevet beskæmmet, og vi må nu imødesee, at vi kommer til at stå over for en periode, hvor der vil ske en forringelse af den del af nationalformuen, som repræsenteres af en- og tofamiliehusene.

Jeg skal for så vidt ikke genoptage den diskussion, der har været om dette problem, men alene pege på, at man vist ikke helt kan afvise muligheden af det, jeg og andre har anført herom. Jeg tror, man skal erindre sig, at hvor der ikke medgår meget store beløb til den almindelige vedligeholdelse, vil den nok ikke blive forsømt, men at det jo er sådan, at jo mere bekostelig vedligeholdelsen er, des kraftigere vil ejeren af økonomiske og naturligvis også af skattemæssige grunde reagere mod tanken om at sætte de nødvendige arbejder i gang. Herigennem kan man altså nå frem til en hel eller delvis ødelæggelse af disse værdier, hvilket vi naturligvis må vende os imod.

Jeg har meget svært ved at tro, at det radikale venstre, den ene del af regeringen, virkelig har hjertet med i denne sag og er for dette lovforslag, men det må naturligvis være overladt til partiet selv. Jeg vil bare henvise til, at det radikale partis hovedorgan i hvert fald ikke har været enig i den linje, der går gennem dette lovforslag.

Jeg skal under hensyn til det, vi i øvrigt har fremført, anbefale det høje ting at stemme imod lovforslaget som helhed.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg synes, det er nødvendigt at gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Foged. Det, der gør det nødvendigt for mig, er det ærede medlems betragtning om, at boligen er skatteobjekt. Det ærede medlem finder begrundelsen deri, at der i det notat, som er tilstillet udvalgsmedlemmerne, er nævnt en lejeværdisum på 600 mill. kr.

Nu er det jo sådan efter den bestående ordning, at når man gør ejendomsregnskabet op, skal man ganske vist som indtægt medregne en lejeværdi, men man kan som udgift opføre vedligeholdelsesudgifterne — hvis beløb nu bliver standardiseret — renter og forskellige andre ting, således at det gennemsnitlige hovedresultat i dag er, at man har et underskud på den ejendom, man har til egen bolig, et underskud, som man kan fradrage sin skattepligtige indtægt, og hvorved man altså kan slippe med en mindre skat. Jeg synes, at når det forholder sig sådan, er det lidt egenartet at kalde boligen et skatteobjekt. Det eneste, der bliver tilbage, er i alt fald kun de ejendomsskatter, der er tale om.

Det ærede medlem erkendte nu, at venstres ændringsforslag, som blev forkastet forleden dag, ville medføre et provenutab for staten i statsindkomstkatten og altså dermed en tilsvarende fordel for ejerne af de pågældende huse. Det ærede medlem føjede til, at som modvægt heroverfor ville venstre gerne forhandle om, hvad man så kunne gøre for lejerne. Det er naturligvis — måske ikke mindst med henblik på kommende forhandlinger — ganske godt at have det tilsagn, men der er i hvert fald under de forhandlinger, der er ført, ikke taget noget andet initiativ fra venstres repræsentanter, end at man har givet dette tilsagn i almindelighed.

Nu skal alle disse problemer imidlertid endevendes i det udvalg, som jeg sammen med boligministeren skal nedsætte, og så kan vi jo til sin tid se på det resultat, der kommer ud af dets arbejde. Der håber jeg at vi kan regne med venstres medlemmer til forhandling om en fornuftig løsning.

Herluf Rasmussen: Fra mange sider er der blevet udtrykt sympati for bestræbelserne for skattemæssigt at ligestille ejere af parcelhuse med lejere i etagelejligheder.

[Hørluf Rasmussen.]

Denne sympati har desværre ikke kunnet få tilslutning på den rigtige måde her i tinget, idet socialistisk folkepartis ændringsforslag, som ville give denne ligestilling, som bekendt blev forkastet ved anden behandling.

Socialistisk folkeparti er af den opfattelse, at det forslag, som nu er tilbage om at fiksere fradraget for vedligeholdelse, trods alt er et fremskridt og er et skridt på vejen henimod en ligestilling af ejerne af parcelhuse og lejerne i etageejendomme. Selv om vi naturligvis havde ønsket, at vort ændringsforslag var gået igennem, må vi alligevel se realistisk på sagen og på dette forslag på baggrund af det, der foreligger, og derfor vil vi stemme for dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 89 stemmer mod 62; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om statens overtagelse af Det jydsk Musikonservatorium.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 95) findes i tidenden sp. 5217).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 148 stemmer; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om hovedlandeveje og forslag til lov om ændring i lov om bestyrelsen af de offentlige veje har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 9. maj, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) Fortsættelse af tredje behandling af:

Forslag til lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m. v.

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændringer i toldloven.

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om lærlingeforhold.

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om udførelse af jordbundsanalyser.

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme.

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om landinspektørvirksomhed.

Mødet hævet kl. 13²⁷.